

A béke megszilárdításával harcoljunk gyermekeink boldog életéért!

Gyermekek a szocialista rendszerben — gyermekek a kapitalista világban

(Részletek Jelena Kononenko cikéből.)

A Demokrata Nők Nemzetközi Szövetségének vezetőségi tagjai az elmúlt év novemberében értekezletet tartottak Moszkvában. Résztvettek: cseh, lengyel, bolgár, francia, spanyol, olasz, kínai, török, hindu, angol, északamerikai, argentinai, kolumbiai, kubai nők, egy szöveg a világ minden országának asszonyai.

Ott határozták el, hogy június 1-ét a gyermek nemzetközi

napjává avatják. Aki jelen volt ezen a nagyszerű találkozón és figyelemmel végighallgatta a felszólalásokat, az elé két külön világ tárult: az egyik a Szovjetunió és a népi demokráciák országai: Lengyelország, Csehszlovákia, Románia, Magyarország, Bulgária, Kína és Albánia. Hatalmas, gyönyörű világ, amelyben új élet virul — igazság, boldogság és jogegyenlőség honol.

halál, mert nincs ki gondoskodni róluk.

Caporazzo olasz kiküldött elmondotta, hogy náluk

SOKMILLIÓ FIU ÉS LEÁNY SZENVED

angolkórban és tüdőbajban, köztöbnyaggyulladásban és sokszáz irástudatlan van közöttük, mert szüleik olyan szegények, hogy nem taníthatják őket és az iskolák száma is csekély.

Equador kiküldötte keserűen és felháborodva hozta tudomására a jelenlévőknek, hogy hazájában áruba bocsátják a gyermekeket s így a kapitalisták rabszolgáivá válnak. Szomorú a gyermekek élete Argentínában is, ahogy De-Pontes Margaretté ottani kiküldött mondta.

„Testük senyved, arckülvány, szemükben nincs élet, ajkukról hiányzik a mosoly — így néznek ki a mi gyermekeink. Argentina a gyümölcs ország, de sokszáz ezer gyermek még az izét sem ismeri. Gyapjunkt van bőven, mégis nagyon sok gyermek nem járhat iskolába ruházat hiányában. Az ország északi részében istállóban laknak a gyermekek az állatokkal együtt...”

Egymásután sirták el panaszait a szöszéken az anyák.

GYERMEKEIK RETTENTES SZENVEDÉSÉRŐL

s mi, szovjet asszonyok, meggrázkódtunk... A bengáli tea és dohányültvényeken 9 éves leánykák és fiúcskák dolgoznak kora hajnalút késő estig. Az indiai bányákban 6 éves gyermekek mezitláb cserzik a bőrt. Bombay és Kalkutta gyáraiban már a 7 éves gyermekeket is munkára fogják. Dél-Amerikában 13 éves fiúk bányákban, a föld alatt dolgoznak. Anglia kikötőjében sokezer gyermek foglalkozik éjjel a halszállítványok kirakásával... kezük csupa vér.

Miközben ezeket a borzalmat hallgattuk, akaratlanul megjelent lelki szemünk előtt a szovjet gyermekek gyönyörű, boldog élete: iskolák, — ahol a Szovjetunió minden nemzetiségének anyanyelvén tanítanak — pionér-paloták, napsugaras táborok, szanatóriumok, színházak, parkok, sporttelepek, könyvtárak... Mindez a gyermekeké. Ime, ezért tömörültek és harcolnak az egész világ asszonyai: a földkerekség békéjéért és demokratizálásáért küzdenek. A földgolyó minden nőjének, a gyermekes anyáknak a háború ellen, a békéért és demokráciáért vívott harca egyben küzdelem az egyenlőségért, a jobb életért, kenyérért, iskoláért és szebb jövőért gyermekeik számára.

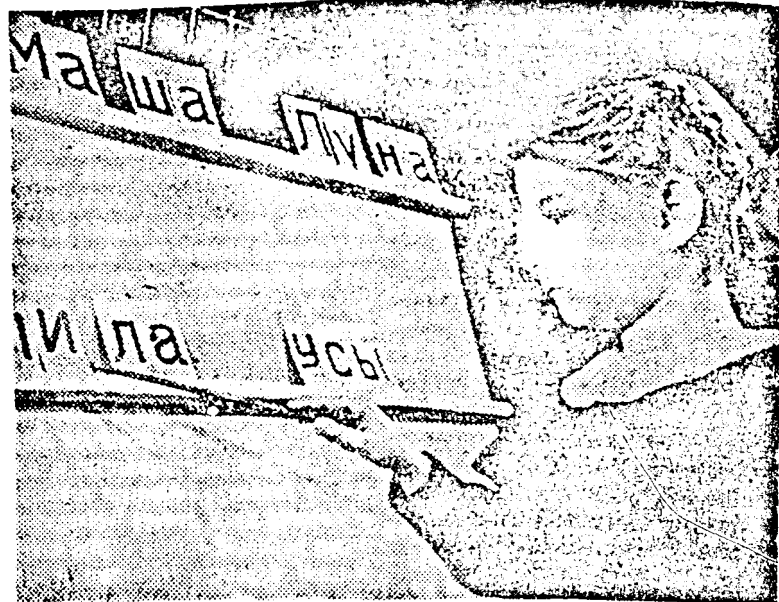
A gyermekek egytől-egytől támogatják anyjukat ebben a küzdelemben. Az értekezleten felolvasták az egyik olasz gyermek megható leveleit, amelyben többek között ezeket írja:

HA MI, GYERMEKEK MINDNYAJAN EGYESÜLÜNK

és egyhangulag kijelentjük: nem akarunk háborút, akkor nem lesz háború!

Mihajlovna Parifonova Nadezsda, a Szovjet Antifasiszta Bizottság alelnöknője, a következőket mondta:

„A jövő a gyermekeké. Mi azt akarjuk, hogy ez a jövő boldog legyen. Ehhez békére, hosszantartó békére van szükség. Törjük a Nemzetközi Gyermekeknapi világszerte demokratikus erőnek mozgósítási napjává, gyermekeink védelmére...”

A kapitalista országokban nyomorban sanylódnak a dolgozók gyermekei. Csak azok a szülők taníthatják gyermekeiket, akiknek pénzüik van rá. A Szovjetunióban a gyermekek boldog életet élnek. A szovjet állam biztosítja mindannyiuk számára a boldog életet, az ingyenes oktatást, megteremt számukra minden lehetőséget, hogy tanulhassanak, fejlődjenek.

vigan élnek és tanulnak a gyermekek

A másik világ a kapitalista országoké: az Egyesült Államok, Anglia, Kanada, Olaszország, Belgium — a kín és a szenvedés világa. Ebben munkanélküliség, szegénység és igazságtalanság van, a nőknek nincsenek jogaik, a dolgozók gyermekei nem tanulhatnak s a halál kegyetlenül szedi áldozatait közöttük a szegénység és a temérdek szenvedés miatt.

Milyen fenséges volt hallani a népi demokratikus országok képviselőinek beszédeit!... Nemrég még ott is éheztek a gyermekek, most pedig örömmel számolnak be a kiküldöttek a virágzó életről, a dolgozók gyermekeinek új iskoláiról, óvodáiról és szanatóriumairól.

Mindezek az országok halá-

sak a Szovjetunióknak, amiért megmutatta nekik a boldog élet felé vezető utat.

*

Falcone Irén spanyol nőtestvérünk elénk tárta a hazájára nehezedő nyomort és éhséget. Elmondotta, hogy náluk a dolgozóknak nincsenek jogaik. A katalóniai textilgyárakban ószszeesnek a munkások az éhségtől a szöszékek mellett. „Nincs kenyérünk, gyermekeink betegek, világosság sincs nálunk” — mondotta.

Altmann—Pestranetzky Hella elpanaszolta, hogy Ausztriában minden tizenötödik csecsemő meghal. A gyermekek éheznek, tüdőbajosok és kaszálja őket a

Küzdünk

gyermekeink jövőjéért

A NAGY HONVÉDŐ HÁBORU idején sokszor tűnődtem afelett, vajjon miért nevelték úgy gyermekeiket a német anyák, hogy rablókká, gyilkosokká lettek. Ma már tudom, hogy mi volt ennek az oka. Rájöttem, hogy náluk ez nem is lehetett másképpen, mert maga a kapitalista és fasiszta rendszer taszítja az embereket bűnbe, készíti rablásra és társaik kártására. Az élet szépségeinek semmibevevására és az emberek rossz tulajdonságainak értékelésére kényszeríti őket.

Olvasom, hogy az Egyesült Államok ifjú nemzedékét ma abban a szellemben nevelik, amelyet Hitler vezetett be a náci Németországban. Mozi, könyvek, rádió, mind arra szolgál, hogy az amerikai ifjúság ne a békés dolgozókról, hanem a banditákról vegyen példát. Mihez vezet ez?

A békeszerető Szovjetunióban nem így nevelik a gyermekeket. Nálunk a legjobban megbecsült emberek példájára oktatják őket, azokra, akik gépeket állítanak fel a munka könnyítésére, szép, egészséges épületeket emelnek,

kerteket létesítenek, rekordtermést érnek el, új állatfajokat tenyésztenek ki. A szovjet anyák az akarják, hogy gyermekeik ilyenek legyenek.

ÉN IS ARRA TANITOM a 19 éves Juri és 9 éves Szasa fiamat, hogy ezekről az emberekről, a munka hőseiről vegyenek példát. Ugyanerre serkentik őket tanítóik is. Az én gyermekeim szeretik és becsülik a könyvet, a dat, a képeket és mindent, ami hasznos és jó emberré formálja őket és egészen bizonyos, hogy az új élet kovácsai lesznek.

Meggyőződésem, hogy ha az ifjúságot a békés munkára neveljük mi, anyák, ezzel is hozzájárulunk a világ dolgozóinak békeharcahoz.

ANYÁK hozzátok szólok. Ne tőrjétek, hogy az aljas háborús uszítók törekedjenek gyermekeitek ifjú életét. Védjétek meg — mindenáron — fiaitokat és leányaitokat a háború borzalmaival! Híusítsátok meg az emberiség ellenségeinek terveit, mert ők újból a békés dolgozók millióinak vérével akarják áztatni a földet.

Margareta Szkorogljádova

Hogyan gondoskodnak az anyákról és a gyermekekről a Szovjetunióban

A számadatok a legkésebb bizonyítéka annak, ahogy a Szovjetunióban az anyákról és a gyermekekről gondoskodnak.

A cári Oroszországban 2 millió újszülött halt meg évente. Minden évben újabb 2 millió anya áztatta keserű könnyével a földet és simította kérges tenyerével a kapitalista rendszer ártatlan áldozatainak sirhantját. A terhes asszonyok helyzete nagyon nehéz volt. Semminemű orvosi segélynyújtásban nem részesültek és így évente 30 ezren haltak meg közülük.

A Szovjetunióban egyszer s mindenkorra véget vetettek ennek a borzalmas multnak. Az állami és társadalmi szervezetek tevékenysége biztosítja az anya és gyermekvédelmet. Mintegy 8000 orvosi rendelő fejt ki kezelő és betegezés megelőző működést a terhes asszonyok a gyermekágyas anyák és a csecsemők védelmére.

A forradalom előtti Oroszországban az összes szülőgöthonoknak együttvéve 6824 ágyuk volt. Ez a szám a Nagy Honvédő Háború kitöréséig a szovjet rendszerben 141.878-ra emelkedett. A szovjet asszonyok tiszta, kényelmes kórházakban szülnék.

Az 1913-as évben az egész Oroszország területén mindössze 19 bölcsőde működött, 550 csecsemő befogadóképességgel. A Szovjetunióban a városokban és falvakban sokmillió csecsemő befogadására képes csecsemőgöthon működött már, nem beszélve az idényjellegűekről, amelyek évente 3—4 millió gyermeknek nyújtanak otthont. A szovjet rendszerben az egész Szovjetunióban óriási óvodahálózat épült ki.

Az elmúlt nyáron több mint 5 millió szovjet gyermek töltötte szünidejét pionér-táborban és szanatóriumban.

A szovjet állam óriási összeget költ az anya védelmére és a gyermekek nevelésére. Míg 8 év alatt — 1936. és 1944. között — az anyáknak nyújtott segély összege 7,5 millió rubelt tett ki, addig 1944. július 8-tól 1949. május 1-ig, vagyis nem egészen 5 év alatt 14 milliárd 311,5 millió rubelre emelkedett ez az összeg.

Mindez csak a Szovjetek Országában lehetséges, a szocializmus győzelme, a Párt, a kormány és Szálin elvtárs személyes gondoskodása folytán.

M. Oszjannikova

Igen nagy gondot fordítanak a Szovjetunióban a gyermekek fizikai nevelésére is. Gyönyörű szőp táborokban töltik szünidejüket a gyermekek, ahol vidáman, szórakozva gyűjtönek erőt a további tanulásra.

